

2. y. uideant. de p[ro]p[ri]e in suo. t. dicem? Disputo sic audire d[omi]n[u]m.
 i[st]a r[ati]o. m. dicem? futurum aut iudicium t[er]m[in]o. l. q[ui] s[er]u[us] r[ati]o p[er]
 morte ut in uide. t[er]m[in]e. u[er]o eminales c[aus]e b[er]n[ar]do. c[aus]e t[er]m[in]o t[er]m[in]u
 tur. vt. e. e. p[er]erand. s[er]u[us]. quia iudicium sine accipit et re iudicata.
 iudicium in uide. vt. e. e. iudicium. Illud i[st]a. no. p[er]m[in] imp[er]e
 ria c[aus]a s[er]u[us]. et iudicem a non posse. vt. e. e. imp[er]at. It. no. ne
 min[us] sine iudicio conde[m]n[ati]o. vt. y. q. 2. u. sic. It. no. cam eccl[esi]a
 p[ro] iudice s[er]u[us] no sine d[omi]n[u]m. vt. i. e. d[omi]n[u]m. p[er]lar. r[ati]o in aut. de scilicet
 ep. s[er]u[us] aut.

Quia in iudicium de quibus dicitur in iudicium requiri solum ad quem iudice sit
 eundem. q[ui] forum solum debam? ideo competet ag[er] de foro competenti.
 vidam? q[ui] quid sit for[um]. q[ui]d for[um]. et quibus causis for[um] in eam r[ati]o quibus
 trahitur. quis ad iudice. at no s[er]u[us]. for[um] est ex eadem l[oc]u locus.
 vt. i. d. u. si for[um]? forum u[er]o est iudicium. iudicium u[er]o est iudicium
 aut. ut pat[et]. n[on]n[u]m iudicis p[er] d[omi]n[u]m inuenitur. at q[ui] in iudicium al q[ui]
 in d[omi]n[u]m consistit p[ri]ma imp[er]u s[er]u[us] iudicium appellatur q[ui] notari
 possunt in e. de iud. d[omi]n[u]m. e. i. m[er]it[us]. s[er]u[us] illam p[ri]m[us]. act[us]. for[um]. rei se
 quatur. vt. s. x. q. 2. u. exp[er]ientie. Siquis q[ui] p[er]ictu s[er]u[us] q[ui] d[omi]n[u]m
 mur i for[um] aliquid r[ati]o admitti emul. vt. m. q. 2. u. l. r. ff. d[omi]n[u]m
 l. vt. s. r[ati]o eccl[esi]a. for[um] memur ut statim subinem? In his aut
 casu trahitur q[ui] ad iudice at no s[er]u[us]. s. si alibi non conq[ui]r. si alibi
 deliq[ui]t. Si alibi e[st] res imobit de qua loquatur p[er] appellacione r[ati]o
 delegatdem p[er] p[ri]uilegiu c[aus]e r[ati]o eccl[esi]a. p[er] reculacione. vt. ff. d[omi]n[u]m
 h[er]e. s. i. r[ati]o delicti. vt. y. q. 2. u. e. i. r[ati]o. rei. vt. i. e. l[oc]u. e. y.
 in rem aut. l. vt p[er] appellacione. vt. s. y. q. 2. u. d[omi]n[u]m que p[er] c[aus]e p[ri]u
 legum. vt. y. q. 2. u. q[ui] il p[er] reculacione. vt. y. q. 2. u. quia c[aus]a. i. de
 acc[us]at[i]oib[us] require.

Quia re ueniens ad iudicium solum postulare libellum. vt sciat sup[er] quod
 debeat p[er]ere. no de libelli obtone ordine congruo p[er]sequam. videntes
 quid hic dicatur libell[us]. quid in eo debeat contineri. q[ui]d in eccl[esi]a sit
 offerendu[m] q[ui]d r[ati]o eius effectus. Est aut dupl[ex] libell[us]. un[us]
 conq[ui]siti[us]. al[ter] acc[us]at[i]o[n]is. p[ri]m[us] inq[ui]siti[us]. Sed in eccl[esi]a libell[us] c[aus]a dari solum.